

Şeytanın hilesinin zayıf olduğuna işaret eden âyetler var. Peki şeytan nasıl insanları kandırabiliyor?

Hayır ve vücut, birçok şartın ve sebebin bir araya gelmesi ile oluşan ve vücut bulabilmesi için kudret ve ilim gibi sıfatlar gerektiren bir hâdisedir. İnsan bu şartları ve sebepleri hazırlayacak kudrete ve ilme sahip olmadığı için, icat noktasında aciz ve zayıftır.

Ama şer, adem ve günahlarda ise durum tam tersidir. Bir tek şartın iptal edilmesi veya küçük bir vazifenin terk edilmesi ile şerler vuku bulur. Yıkma, dağıtma ve yok etmek için az bir masraf ya da cüz'i bir iştilal yetiyor.

"Elhasıl: Nefs-i emmâre, tahrip ve şer cihetinde nihayetsiz cinayet işleyebilir. Fakat icad ve hayırda iktidarı pek azdır ve cüz'îdir. Evet, bir haneyi bir günde harap eder, yüz günde yapamaz. Lâkin, eğer enâniyeti bıraksa, hayrı ve vücudu tevfik-i ilâhiyeden istese, şer ve tahripten ve nefse itimattan vazgeçse, istiğfar ederek tam abd olsa, o vakit **سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ يُبَدِّلُ sırrına mazhar olur. Ondaki nihayetsiz kabiliyet-i şer, nihayetsiz kabiliyet-i hayra inkılâb eder. Ahsen-i takvim kıymetini alır, âlâ-yı illiyyîne çıkar." (23. Söz)**

İnsanın tahribatı, elinin yetişemediği yerlere de ulaştırabilir; ama hayır işleri ancak gücü nisbetinde yapabilir. Bu noktadan bakıldığında şer ve tahrip itibariyle dağdan ve taundan daha dehşetli ve tahripkâr olabilir. Ama hayır ve müsbet işlerde bir arı veya karıncanın yaptığı işleri yapamaz.

Şeytan hayır ve vücut noktasında bir hiçtir, lakin mesleği adem, şer ve tahrip olduğu için, güçlü gibi görünüyor. Başka bir sorunun cevabında da izah edildiği gibi; tahrip ve şer bir şartın terk edilmesi ile olabilecek bir şeydir, işte şeytan o noktada insanın aldatmakla çok büyük yıkımların ve tahribatın önünü açıp tetikçisi olabilir.

Diğer bir husus; insanın fitratında nefis, şehvet ve öfke gibi öyle dehşetli hissiyatlar var ki, bunlar daima şeytanı dinler ve onun hilesine aldanırlar. Küçük bir anahtar, koca motor düzeneğini çalıştırdığı gibi, şeytan da zayıf hilesi ile insanın süfli arzularını hareket ettirir, büyük yıkımlara ve tahribatlara sebep olabiliyor.

Üstad Hazretleri bu meseleyi şu şekilde izah ediyor:

"BİRİNCİ İŞARET"

"Sual: Şeytanların kâinatta icad cihetinde hiçbir medhalleri olmadığı, hem Cenâb-ı Hak rahmet ve inâyetiyle ehl-i hakka taraftar olduğu, hem hak ve hakikatin cazibedar güzellikleri ve mehâsinleri ehl-i hakka müeyyid ve müşevvik bulunduğu, hem dalâletin müstekreh çirkinlikleri ehl-i dalâleti tenfir ettikleri halde, hizbüşşeytanın çok defa galebe etmesinin hikmeti nedir? Ve ehl-i hak, her vakit şeytanın şerrinden Cenâb-ı Hakka sığınmasının sırrı nedir?"

"Elcevap: Hikmeti ve sırrı şudur ki: Ekseriyet-i mutlaka ile dalâlet ve şer, menfidir ve tahriptir ve ademîdir ve bozmaktır. Ve ekseriyet-i mutlaka ile hidayet ve hayır, müsbettir ve vücudîdir ve imar ve tamirdir. Herkesçe malûmdur ki, yirmi adamın yirmi günde yaptığı bir binayı, bir adam bir günde tahrip eder. Evet, bütün âzâ-yı esasiyenin ve şerâit-i hayatiyenin vücuduyla vücudu devam eden hayat-ı insan Hâlık-ı Zülcelâlin kudretine mahsus olduğu halde, bir zalim, bir uzvu kesmesiyle, hayata nisbeten ademî olan mevte o insanı mazhar eder. Onun için, et-tahrîbü eshel durub-u emsal hükmüne geçmiştir."

"İşte bu sırdandır ki, ehl-i dalâlet, hakikaten zayıf bir kuvvetle pek kuvvetli ehl-i hakka bazan galip oluyor. Fakat ehl-i hakkın öyle muhkem bir kalesi var ki, onda tahassun ettikleri vakit, o müthiş düşmanlar yanaşamazlar, bir halt edemezler. Eğer muvakkat bir zarar verseler, وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ sırrıyla, ebedî bir sevap ve menfaatle o zarar telâfi edilir. O kale-i metin, o hısn-ı hasîn ise, şeriat-ı Muhammediye ve sünnet-i Ahmediyedir (a.s.m.)."(1)

(1) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a](#).